

Аркскъ, а вторый да угоди на графиниѣ Торалдж. Гюизи подсырди благородницытъ като протрѣжи раче ніето си къмъ тѣзи хубавицѣ женѣ, приверженницытъ на Подкраля него-
дуютъ като гледатъ дщериѣ му влаченѣ силомъ къмъ хра-
мътъ отъ единъ чужденецъ мятежникъ..... Въ късо, народътъ
на когото всички тѣзи сплетни не даватъ никакакво облег-
ченіе, наченва да спомянува единственыйтъ си главатаръ
който го обикнѣ безкорыстно — Мазаниель, говорятъ отъ
пѣтъ на пѣтъ, само той знаеше да даде страхъ на мѣщи-
телитѣ ни. Ако да бѣ живъ той цѣната на хлѣба не щѣше
да ся покачи! Но убихъ избавителя ни, юнака ни.....

— Безумныйтъ сега ся освѣтихъ да го поменѣтъ, слѣдъ
като го влачихъ по пѣтищата като прѣдатель.....

— Сега настанѣ часътъ на отмѣщеніето, синьора! по-
вторя Аннезо съ единъ твърдъ гласъ.

— На отмѣщеніето? и що мя ползува? каза Пузолянка-
та, азъ друго и не искамъ освѣтъ да отгървѣ Маріѣ Арк-
скѣ!

— Кога е тѣй ела съ мене да ѣмъ отгървешъ! Нека само
вдовицата Мазаниелова ся прѣдстави, и азъ полагамъ подъ
нейно расположение сто тыщи души!

— Увѣренъ ли си за това? каза Пузолянката като ся
въсправи неуводна и ужасна.....

— Поручавамъ ся за него съ главѣтъ си.....

— Кога е тѣй да идимъ, и ако не можъ да ѣмъ отгървѣ,
поне ще умрѣ за неѣ. Ще дойдѣ подирѣ ти дѣто мя за-
ведешъ, стига народътъ да мя послѣдува въ затворѣтъ на
Маріѣ Аркскѣ.....

— И слѣдъ единъ четвъртъ на часътъ, Пузолянката на
конь, припикаше прѣзъ сръдъ Неаполь да раздига крамол-
ницытъ, които друго и не чакахъ освѣтъ този прѣпорецъ.....

И тѣй въ единъ мигъ градътъ взе пакъ ужасный
си видъ на първытъ дни. Името на *Славнаго Мазаниела*
бѣше вече въ устата на всички оубѣзи, които оцѣ прѣдній